

Sygn. akt: X C 869/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia Beata Kasprzyk
----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2020 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko K. R.

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

Sygn. akt X C 869/20

UZASADNIENIE

Dnia 5 maja 2020 r. powódka J. K. wniosła do tutejszego sądu powództwo przeciwko K. R., w którym domagała się zasądzenia na swoją rzecz 17 564,92 zł. Kwota ta została nienależnie – zdaniem powódki – pobrana z jej rachunku przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu J. G. i przekazana pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwana wskazywała, że powództwo jest niezasadne, zaś roszczenie o zwrot pieniędzy powinno być kierowane nie do niej a do dłużnika w sprawie egzekucyjnej.

Sąd ustalił, co następuje

Powódka jest posiadaczem kilku rachunków w (...) Bank S.A. Z uwagi na swoją niepełnosprawność w lipcu 2015 roku współwłaścicielem rachunku (...) oraz rachunków z nim powiązanych ustanowiła swojego krewnego A. M.. Pomimo tego to powódka pozostawała jedynym faktycznym użytkownikiem tego rachunku, w szczególności od niej pochodziły wszystkie środki finansowe na nim przechowywane.

Okoliczność bezsporna, ponadto dowód:

- legitymacja osoby niepełnosprawnej, k. 10,
- pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1.03.2019 r., k. 11–12
- pismo Banku z dnia 7.06.2017 r., k. 228 akt egzekucyjnych Km 60/02,
- wyciąg z rachunków bankowych, k. 49–92

Wobec A. M. od 2002 roku aż do dnia wyrokowania toczyło się postępowanie egzekucyjne z tytułu nierealizowanego obowiązku alimentacyjnego prowadzone przez komornika J. G.. W maju 2017 roku komornik zajął rachunki bankowe, których współwłaścicielami byli powódka oraz A. M.. Wyegzekwowano środki w kwocie 17 564,92 zł, które następnie przekazano wierzycielce.

Okoliczność bezsporna, ponadto dowód:

– akta egzekucyjne Km 60/02, w szczególności zawiadomienie o zajęciu rachunku z 5.05.2017 r., k. 205.

W toku prowadzonej egzekucji powódka usiłowała doprowadzić do zwolnienia środków spod zajęcia, a następnie wniosła powództwo przeciwegzekucyjne – w obu przypadkach nieskutecznie. Komornik wezwał, co prawda powódkę do przedłożenia umowy rachunku bankowego oraz bank o informację, czy przekazana kwota zgodna jest z dyspozycją art. 891¹ § 1 k.p.c., jednak ostatecznie nie spowodowało to zmiany decyzji komornika.

Dowód:

– akta egzekucyjne Km 60/02, w szczególności wezwania z dnia 15.05.2017 r., k. 221 i 222,

– postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego z dnia 23.08.2017 r., k. 65 akt sprawy I C 1085/17,

– zarządzenie o zwrocie pozwu z dnia 26.09.2017 r., k. 71 akt sprawy I C 1085/17.

Powyższy stan faktyczny pozostawał bezsporny, ponadto oparto go na w pełni wiarygodnych dowodach z dokumentów, w tym na aktach prawomocnie zakończonych postępowanie w sprawie I C 1085/17 oraz aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika J. G. pod sygnaturą Km 60/02.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo okazało się całkowicie bezzasadne. Sąd zdaje sobie sprawę, że takie rozstrzygnięcie z perspektywy strony pozwanej może jawić się jako niesprawiedliwe, jednak w okolicznościach niniejszej sprawy w ramach obowiązujących przepisów inny wyrok zapisać nie mógł.

Powódka w pozwie złożonym przez profesjonalnego pełnomocnika domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty przekraczającej 17,5 tys. zł bez podania jakiegokolwiek podstawy prawnej. Nie jest możliwe wydanie wyroku wyłącznie w oparciu o względy słuszności, zasady współzycia społecznego – konieczne jest oparcie swojego żądania na jakimś przepisie. Można się jedynie domyślać, że zamysł strony powodowej opierał się na zarzucie bezpodstawnego wzbogacenia, jednak nawet wówczas powództwa nie sposób uwzględnić. Środki finansowe, jakie w pozwie objęto żądaniem zostały pozwanej przekazane w toku postępowania egzekucyjnego, na podstawie ważnego tytułu wykonawczego. Sądowi nie jest znana okoliczność, w której – bez wzruszenia tytułu wykonawczego bądź czynności w postępowaniu egzekucyjnym – dopuszczalne byłoby domaganie się zapłaty w procesie cywilnym równowartości wyegzekwowanej kwoty.

Niewątpliwie, jeżeli środki wpływające na rachunek powódki i dłużnika A. M. należały wyłącznie do powódki (a na to wskazują dołączone dokumenty), powódka jest w tej sytuacji poszkodowana, jednak nie przez pozwaną.

Co prawda obecnie funkcjonuje art. 891¹ k.p.c., zgodnie z którym dopuszczalne jest prowadzenie egzekucji z rachunku dłużnika oraz osoby trzeciej, jednak wówczas zajęciu podlega jedynie udział w rachunku. Udziały te, jeżeli nie postanowiono inaczej, są równe, co sugerowałoby, że komornik zajął na rachunku powódki i dłużnika zbyt dużą kwotę. Jednak przepis ten wszedł w życie w 2005 roku, już po wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko A. M. i nie ma w tej sprawie zastosowania (art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2004 r., nr 172, poz. 1804).

Dopóki treść czynności w postępowaniu egzekucyjnym nie ulegnie zmianie, dopóty nie jest możliwe uwzględnienie powództwa o zapłatę względem wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym. Nie do obrony jest bowiem teza, że mimo niepodważenia działań komornika wierzycielka (pозwana) jest bezpodstawnie wzbogacona. A zatem jeżeli uznać, że czynności komornika były zasadne, powódce przysługuje roszczenie regresowe wobec dłużnika (A. M.). Jedynie w przypadku ich podważenia możliwe będzie uwzględnienie o zwrot nienależnego świadczenia od wierzycielki (K. R.). Ewentualnie powódka mogłaby się bronić także zarzutem pozostawania w błędzie podczas zmiany umowy rachunku bankowego, by ustanowić dłużnika jego współwłaścicielem. Wszystko to jednak nie ma wpływu na obecne postępowanie, którego rozstrzygnięcie musiało zapaść w oparciu o obecny stan faktyczny i prawny. Ten zaś w żadnej mierze nie pozwalał na uwzględnienie powództwa.

Ty samym powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu na mocy art. 6 k.c. a contrario. Z uwagi na zwolnienie powódki od kosztów sądowych oraz braku wniosku o zwrot kosztów ze strony pozwanej odstąpiono o orzekania o kosztach procesu.